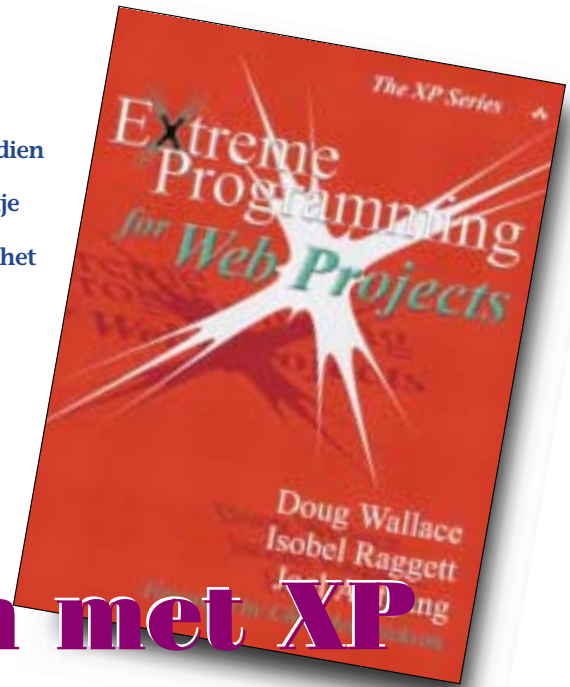

Alistair Cockburn is een van de leiders van de Agile Alliance en is bovendien auteur van de Crystal familie van systeemontwikkelmethoden. Tijdens een etentje vroeg ik Cockburn wat hij vond van alle aandacht voor extreme programming, het vlaggenschip van de Agile Alliance. "Ach", antwoordde Cockburn, "zolang organisaties aandacht hebben voor nieuwe wijzen van systeemontwikkeling, en extreme programming daartoe aanleiding geeft, ben ik tevreden. Snel genoeg ontdekken organisaties de verschillende tinten in agile methodieken. Extreme programming is nu eenmaal niet voor alle projecten de oplossing"

Aardappels koken met XP

Ook de gemeenschap rond DSDM wordt inmiddels ondergesneeuwd onder de ruime aandacht voor extreme programming (XP). Aanleiding voor zenuwachtige gelach tijdens het recente DSDM-congres als Cockburn wat hiaten in extreme programming benoemt. Ook in de kringen rond goeroe Kent Beck beginnen deze hiaten in extreme programming op te vallen. Juist onder invloed van de uitgebreide aandacht. De gaten worden zo snel mogelijk dichtgeplamuurd met een nimmer aflatende stroom publicaties en boeken over uiteenlopende onderwerpen, maar steeds bekeken vanuit een XP-gezichtspunt. In deze reeks ontbrak nog een boek over het uitvoeren van webprojecten met extreme programming.

Recent verscheen echter in de fameuze XP Series van uitgever Addison Wesley "Extreme programming for web projects". Zoals de auteurs Doug Wallace, Isobel Raggett en Joel Aufgang terecht stellen, is het ontwikkelen van websites methodisch nogal altijd het lelijke eendje onder de systeemontwikkelprojecten. In webprojecten gaat de aandacht nadrukkelijk uit naar het ontwerp van de user interface. Methoden als Rational Unified

Process of erger nog, watervalmethoden, zijn hier slecht toepasbaar. Ook DSDM biedt te weinig technische handvaten voor het snel en herhaalbaar uitvoeren van dit soort projecten. De best practices van XP als continue integratie, kortcyclisch werken, pair programming en geautomatiseerd testen komen echter goed van pas in webprojecten.

Een belangrijke vraag hierbij is hoe XP omgaat met de verschillen tussen webprojecten en systeemontwikkelprojecten. Zo kennen webprojecten een meer multidisciplinair team dan XP beschrijft en is het testen van de user interface van groot belang. "Extreme programming for web projects" legt de nadruk op hoe extreme programming projecten van de auteurs heeft ondersteund. De voordelen voor de auteurs liggen dan vooral op het beter inschatten van de hoeveelheid werk, de relatie met de klant en het plannen van regelmatige releases. Opvallend genoeg geen specifieke eigenschappen van XP, maar van vrijwel alle agile methoden.

Veel aandacht wordt besteed aan de mapping van een webontwikkelteam op een XP-team en het laten samenwerken van de verschillende rollen in paren. Het boek bevat daar-

naast een wellicht wat overbodige blik op het grafisch ontwerp van websites, HTML, XML en XSLT. Hierover zijn betere boeken verschenen. De relatie met XP raakt bovendien zoek. Aardig is wel de toevoeging op unit testing voor XML en XSLT. Voor liefhebbers van extreme programming wordt het boek pas ver over de helft interessant als de best practices van webprojecten onder XP ter sprake komen, uiteraard verspreid over hoofdstukken over planning, design, coding, testing. En dan nog vooral open deuren. Zoals meer boeken in de XP Series is helaas ook de inhoud van "Extreme programming for web projects" aan de magere kant. Benieuwd naar de volgende loot aan de boom? Extreme programming voor beheerders? De *feng shui* van extreme programming? Of aardappels koken met extreme programming?

Sander Hoogendoorn, Partner Ordina (e-mail: sander.hoogendoorn@ordina.nl)

Auteur: Doug Wallace e.a.
Titel: Extreme Programming For Web Projects
Uitg.: Addison Wesley, 2002